

Kl. 13.05

Jeg er også meget positiv over for ministerens løfter om at ville indkalde os socialordførere til et møde om sagen i løbet af sommeren. Når vi ser på anbefalingerne fra handlingsplanen, ønsker vi jo alle, at de skal implementeres, og det er der rigtig mange grunde til – der er over 700 grunde til det hvert år. Lad os håbe, at anbefalingerne snarest muligt bliver implementeret i virkelighedens verden.

Så kan jeg til sidst sige, at der her under debatten blev nævnt et forslag om en høring om selvmord og selvmordsforsøg, og der vil jeg da også sige, at i andre sammenhænge er der kommet lignende forslag, så derfor vil jeg gerne som formand for Socialudvalget give tilsagn om, at jeg vil sætte emnet på dagsordenen i Socialudvalget snarest muligt.

Villy Søvnald (SF):

Da vi på SF's foranledning havde den første store debat om det her område i Folketinget og fremsatte forslag tilbage i 1998, blev konsekvensen, at vi nedsatte referencegruppen, og at vi afsatte penge vedrørende selvmord.

Måske en af de mest slående ting ved debatten i dag har været den store forskel på specielt de konservative bidrag til debatten og den debat, vi havde dengang, hvor det foregik i en ordentlig og fordragelig tone, hvor man syntes, det var vigtigt at sikre, at der var penge til det her vigtige område. Hvorfor nogle er fløjet fuldstændig ud ad tangenten i dag over så stiltfærdigt et forslag, hvor der ikke står nogen ond sætning om nogen konservativ, er jeg ganske enkelt ude af stand til at forstå.

Dengang sagde vi, og det vil jeg godt gentage, at vi ville fortsætte med at holde fokus på det her område, indtil det punkt er nået, hvor vi kan sige, at vi har fra samfundets side gjort alt, hvad vi kunne, for at forebygge selvmord. Det er det som bekendt ikke nu.

Jeg synes i virkeligheden måske det mest bemærkelsesværdige er, at vi er nødt til at fremsætte forslaget. Ellers synes jeg, at debatten har været lidt ærgerlig på den måde, at den har været båret af nogle myter, men derfor er det fint, at vi sætter os sammen til slut og diskuterer i en måske lidt mere afslappet atmosfære.

Det har ofte været påstået, at planen hele tiden havde været, at det her skulle udløbe. Nej. Hvis man husker tilbage til folketingsdebatten, hvis man læser den pressemeddelelse, som tre ministre på det tidspunkt udsendte, så var pla-

nen, at referencegruppen for at afslutte sit arbejde skulle gøre det i 10 år.

Det kan være, at forholdene så ændrer sig, og at det gik hurtigere, end man havde forventet, men der er svaret også nej. Det er ikke gået hurtigere end forventet. Der er en række af referencegruppens anbefalinger, der ikke er ført ud i livet. Derfor er det da fuldstændig bagvendt at nedlægge den referencegruppe på et tidspunkt her, hvor vi har debatten om det – 10 dage inden konferencen løber af stablen.

Det er heller ikke rigtigt, at hvis vi ikke foretager os noget, så fortsætter initiativerne solidt og lokalt forankret. Det gør de ikke. Så forsvinder en række af de erfaringsgrupper, vi har rundtomkring, de modelprojekter, der er i gang. Men det kan vi orientere os om i fællesskab, når vi sidder sammen omkring et bord.

Det er også helt kunstigt at lave en målsætning, der hedder, at når vi har en lokal forankring, har vi ikke længere brug for et lokalt råd. Alle andre steder, hvor vi tager ting alvorligt i forhold til badesikkerhed, færdselssikkerhed osv. osv., har vi samtidig med, at opgaven er lagt ud, bevaret centrale råd. Det har vi, fordi vi anerkender, at der er brug for, at et eller andet overordnet organ tager det overordnede ansvar.

Så er der henvist til Center for Selvmordsforebyggelse i Odense, som er glimrende nok, men de laver bare noget andet. De forsker og vidensformidler. Det, vi har brug for, er et organ, der sikrer, at de her initiativer bliver virkeliggjort i virkelighedens verden.

Derfor kun nogle få ord, fordi jeg synes egentlig, at hr. Anders Samuelsen sagde det meget smukt. Jeg synes, man skal være forsigtig med et emne, der er så følsomt som det her, så debatten ikke bliver politisk plat. Jeg er ikke enig, når socialministeren siger, at de gode processer og aktiviteter ikke vil stoppe. Jo, det er det, der er problemet. Hvis vi ikke foretager os noget, så stopper de.

Kl. 13.10

Jeg vil sige til Venstres ordfører, at jeg tror, det er vigtigt, også at vi mødes omkring et bord, for jeg tror simpelt hen, at der er nogle misforståelser i Venstres ordførertale, som et møde kunne rydde af vejen, og det synes jeg ikke vi skal tørste mere langhalm på. Men det er jo altid nyttigt.

Tak også til Dansk Folkeparti for erklæringen om, at hvis vores udsagn er rigtige i forhold til, at referencegruppen ikke har afsluttet sit arbejde, så er Dansk Folkeparti villig til eventuelt at